

ΕΤΟΣ 56ον

14 Σεπτεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (2885)

«ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ»

Ἐκ τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰῶνων ξεχωριστή θέση στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας κατέχει ὁ Τίμιος Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σταυρός εἶναι τό πιό πολῦτιμο καί τό πιό ἀκατανίκητο ὄπλο καί καύχημα ταυτόχρονα τῶν πιστῶν. Εἶναι τό πανσεβάσμιο καί συγχρόνως τό τρισμακάριστο ξύλο, ἐπάνω στό ὁποῖο ὁ Κύριός μας ἀπῆλθε ὅλη τήν ἀγάπη Του γιά τόν ἀμαρτωλό ἄνθρωπο. Τοῦ Σταυροῦ λοιπόν σήμερα ἡ ἀνάμνηση, τοῦ Σταυροῦ ἡ γιορτή, τοῦ Σταυροῦ ἡ χαρά.

Ὁ Σταυρός στήν πίστη καί στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ Τίμιος Σταυρός συνιστᾷ τό ἀποκορύφωμα τῆς ἀγάπης, ἀλλά καί τό σύμβολο τῆς θυσίας καί τοῦ θριάμβου. Ἐπάνω στόν Σταυρό, πού ὑψώθηκε στόν Γολγοθά, σταυρώθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἀνοίξει τήν πύλη τοῦ παραδείσου, πού εἶχε κλείσει τό ξύλο τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων.

Ἡ ἀγία Ἐκκλησία μας, τελώντας σήμερα τή γιορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καλεῖ τοὺς πιστοὺς της ὄχι μόνο νά προσκυνήσουν εὐλαβικά, ἀλλά καί νά ἀναγνωρίσουν τή χάρη πού ἀπορρέει ἀπό τόν ζωηφόρο τοῦ Κυρίου Σταυρό καί ἀρδεύει τήν οἰκουμένη καί ὀλόκληρο τό γένος τῶν ἀνθρώπων. Πάνω σέ δύο συναφή γεγονότα στηρίζεται ἡ ἀγία Ὁρθόδοξη πίστη μας: Στόν Σταυρό καί στήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Σταυρός καί Ἀνάσταση ἀποτελοῦν τήν πίστη καί τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων. Αὐτά εἶναι καί ἡ ἐν Χριστῷ καύχησή τους! «Ὅσο γιά μένα, δέν θέλω ἄλλη ἀφορμή γιά καύχηση ἐκτός ἀπό τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν Σταυρό πού πάνω του πέθανε ὁ κόσμος γιά μένα κι ἐγώ γιά τόν κόσμο» (Γαλ. 6, 14), ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Χωρίς τή Σταύρωση καί τήν Ἀνάσταση δέν ὑπάρχει σωτηρία οὔτε ἀξία στό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν καί ἀρχικά ἦταν σύμβολο κατάκρισης, τώρα ὁ Σταυρός εἶναι γιά ὅλους ὑπόθεση σωτηρίας, ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30)

Ἡ Σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐάντων Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μάλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀποκρισάν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἑβραϊστί δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῆ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· καὶ βασιάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἑβραϊστί Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον ἑβραϊστί, ἑλληνιστί, ῥωμαϊστί. Εἰσήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα ὄν ἡγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Χρυσόστομος. Καὶ οἱ Μαθητὲς τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν τὴν ὀδύνη τοῦ Σταυροῦ καὶ τὴν χαρὰ τῆς Ἀνάστασις, εἶναι οἱ διαπρύσιοι κήρυκες τῆς θεολογίας καὶ σωτηρίας τοῦ Σταυροῦ· τοῦ Σταυροῦ «πού εἶναι μωρία γι' αὐτούς πού παραμένουν στὴν ἁμαρτία τους, τὸν χαμό τους, καὶ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς πού οἱ εἴμαστε στὸν δρόμο τῆς σωτηρίας» (Α' Κορ. 1,18).

Ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας στὸν Σταυρό εἶναι οὐσιαστικὴ, γιατί μέσα της ἔχει τὸ πνευματικὸ περιεχόμενον τοῦ γεγονότος τῆς ἐθελοθυσίας θυσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἀνεβάζει τὸν ἄνθρωπο στὸν οὐρανό· πού τὸν κάνει κληρονόμο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «Σὰν μιά οὐρανομήκη κλίμακα, βλέπω τὸν Σταυρό, πού

φθάνει μέχρι τόν οὐρανό καί πάνω της στηρίζεται ὁ Χριστός. Ἀπό αὐτή τήν πίστη προήλθε ἡ γιορτή τῆς Ὑψωσης», λέει ὁ ἅγιος Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως.

Τό ἱστορικό τῆς γιορτῆς

Ἡ ἅγια Ἐλένη, εὐσεβῆς μπτέρα τοῦ αὐτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου, θέλησε νά βρεῖ τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου. Ἐτσι τό ἔτος 327 πῆγε σά Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ κανένας δέν μποροῦσε νά τῆς ὑποδείξει τόν τόπο τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου, γιά νά βρεῖ τόν πολυφίλητο θησαυρό τῆς ψυχῆς της. Μετά ἀπό πολλῆς ἔρευνας βρέθηκε ὁ ἱερός χώρος καί στή συνέχεια ἀποκαλύφθηκε ὁ Τίμιος καί ζωοποιός Σταυρός. Ἀμέσως πληροφόρησε τόν αὐτοκράτορα γιό της καί ἐκεῖνος διέταξε νά ἀνεγερθεῖ λαμπρότατος Ναός τῆς Ἀνάστασης στό φρικτό ἐκεῖνο μέρος τοῦ Γολγοθά.

Τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, πού ἔγιναν στίς 13 πρὸς 14 Σεπτεμβρίου, συνδυάστηκαν ἀργότερα μέ τήν ἐπίσημη Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀπό τόν αὐτοκράτορα Ἡράκλειο τό 629, πού τόν πῆρε ἀπό τούς Πέρσες ἐπιδρομεῖς. Ἐτσι, καθιερώθηκε στό ἐξῆς ἡ μεγάλη γιορτή τῆς παγκόσμιας Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡ σημερινή γιορτή δέν εἶναι ἡ μοναδική πού προβάλλει τόν Τίμιο Σταυρό. Ὅλες οἱ λειτουργικές τελετές καί λατρευτικές ἐκδηλώσεις εἶναι κάτω ἀπό τήν «ἀσπίδα» τοῦ Σταυροῦ. Ὅλα στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας σφραγίζονται μέ τό σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Αὐτό σημαίνει πῶς εἶναι μεγάλη

Ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ

Ἡ δύναμή του δέν εἶναι μόνο προστατευτική, ἀλλὰ συνάμα καί ἁγιαστική. Ὅταν εὐλαβικά κάνουμε τόν σταυρό μας, ἡ χάρη τοῦ Σταυροῦ μᾶς περιφρουρεῖ ἀπό τόν διάβολο, γιατί ἐκεῖνος τρέμει καί φρίττει τόν Σταυρό καί τόν Ἐσταυρωμένο Κύριο. Ἐσ ἔχουμε λοιπόν συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητάς μας καί νά στηριζόμαστε στή δύναμη τοῦ Σταυροῦ καί στίς «κλίμακες» τοῦ Σταυροῦ, πού ὀδηγοῦν στή «χώρα» Του, τόν παράδεισο! Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, σώσε μας μέ τή δύναμή Σου. Ἀμήν.

† Α. Χ.

14 Σεπτεμβρίου 2008: Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μνήμη τῆς Ὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Ἀ΄ Κορ. α΄ 18-24 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Σεπτεμβρίου, Μετά τήν Ὑψωσιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν΄ 34-38, θ΄ 1.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σπὴν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1960 τὸ Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου μὲ τὸ εἰδικὰ κατηρτισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καὶ ἐκπαιδευτικῶν σεμιναρίων, προσφέρει στοὺς νέους, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ διακο- νήσουν τὸ Κατηχητικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐκαιρία νὰ καταρτισθοῦν θεωρη- τικά καὶ πρακτικά γιὰ τὸ τόσο ὕψηλό τους ἔργο.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους γίνονται κά- θε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καὶ τοῦ Β΄ ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ τῆς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ., σπὴν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἱ. Γενναδίου 14, Μονὴ Πετράκη).

• Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καὶ β. Μία πρόσφατη φωτογραφία.

• Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινὰ μέχρι τὴς 15 Νοεμβρίου 2008, στὸ Γραφεῖο Κατη- χήσεως καὶ Νεότητας, καὶ κάθε Σάββατο τὴς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.

• Ἐναρξη μαθημάτων:

Τὸ δεῦτερο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ γίνῃ ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

• Πληροφορίες:

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-346-344 (καθημερινὰ 8 π.μ. - 2 μ.μ. ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς).

Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «Ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». Πατερική, ἀποστολική καὶ ἐρμηνευτική προσέγγιση περικοπῶν τῆς Πα-λαιᾶς Διαθήκης. Μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Γόρτυνος καὶ Μεγα-λοπόλεως κ. Ἱερεμία. Κάθε Τρίτη στὴς 21:30.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῃς - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm